

KERSTI MERILAAS

Öregapó dudanótája

*Kedvesemmel kedvemre kocsikáztam,
a lovamat két kézzel zaboláztam.*

*Jóvérű volt a lovam, szökkent, táncolt,
fiatal volt a menyecske, csak viháncolt.*

*Reszkedeztek, reszkettek az alsó deszkák,
zörgedeztek, zörögtek az oldaldeszkák.*

*Megcsúszott a pintymadárkám,
lebillent a kocsideszknán,*

*csak lehuppant a tippánba,
réti virág betakarta.*

*Ottmaradt, hogy simogassák,
a legények hintáztassák,
más legények táncoltassák.*

Föld

1

*Föld, te kedves, meleg,
rövidszőrű jószág vagy
mérges csillag-falkában.*

És mi?

A bundában bolhák vagyunk?

2

*A kenyérgond nem magasrendű gond.
Ideje már gond nélkül jutni kenyérhez,
s a csillagokért égni gondban.*

* * *

*A ház mögött a tó,
a kapuban a tenger,
a sarkon túl az óceán.
A szeles partot hullámok verik.
Atlanti köd, északkelet csikorgó hajnala
és csörrenve kereszteződő kardok
fejed fölött —
hazám.*

Tagadás

*Mikor a fülledt, ködös ellenállás
megérik, és lesz tagadó kiáltás,*

*olyan, minthogyha zajgó tengeráron
közeledne a szó: — Nem, semmi áron!*

*A tétova kétségek elcsitulnak,
teljes-egész vagy már, akár egy csillag,*

*melled szuronyok előtt tud nevetni,
sziklakövet tudsz fellegekbe vetni,*

*mint láng, vagy zászló, úgy lobog a véred,
a nagy tagadás ormát ha elérted.*

RAB ZSUZSA fordításai

Kersti Merilaas narvai munkáscsaládban született 1913-ban. A középiskolát több észak-észtrországi kisváros gimnáziumaiban végezte el. Volt fizikai munkás és kishivatalnok, 1938-tól hivatásos író. Első verskötete 1938-ban látott napvilágot, s nagyon kedvező fogadtatásra talált. Fő ihletője a szerelem és a természet. Később a hazai föld szeretete és a dolgozó ember iránt megnyilvánuló rokonszenv bővíti tematikáját.